

POSLUŠANJE BOŽJIH SPOROČIL KOT IZZIV

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

BEŽEČI PREROKI! Vsi poznamo svetopisemsko zgodbo o preroku Jonu. Slišal je Boga in njegovo voljo: „² *Vstani, pojdi v Ninive, veliko mesto in klči proti njemu, ...!*“ *Jon 1,2* Ni bilo dvoma, kaj je Bog pričakoval od njega. Ni pa bilo to v skladu z njegovimi idejami. Jona pozna življenje in ve, da pozivi k razmišljanju, spreobrnjenju in spremembi vedenja, prinesejo same težave. Bolj, ko se je zavedal poslanstva, bolj se je skušal tej nalogi izogniti. Zgodba pripoveduje, kako skuša Jona pred odgovornostjo, zbežati z ladjo čez morje. Nastopi silovit vihar in pristane v valovih. Bog sam poseže vmes in ga vrne na kopno. Utoplajočega se Jona, požre velika riba in ga izvrže na obalo ob poti za Ninive. Kadar beremo to zgodbo, radi govorimo o tem, da taka riba ne obstaja ..., da so trije dnevi v ribi, enostavno nemogoči ..., da takšna pravljica vendarle ne more biti resnična, ... To nam daje dovolj snovi za dolge razprave. Na nek način jih potrebujemo, da se ne ukvarjamo z izkušnjami lastnih pobegov. Kako se izmikamo, ko nam postane nekaj preveč neprijetno? Je izgovor močan glavobol ali bolečine v trebuhu? Se vlečem ven z: „*Takrat imam žal zasedene termine!*“ Ali pa imamo pripravljen star in samo pomilovalen odgovor: „*To bodo drugi bolje opravili!*“

Poslušanje Božjih sporočil kot izziv: Poslušanje Božjih sporočil je zahtevna naloga. Veliko lažje je razvijati načine, kako ta sporočila preslišati in ostati udobno pasiven.

Pomembnost razločevanja duhov: To mi daje misliti tudi ob našem novem letnem geslu: „*Skupaj poslušati Boga.*“ Kako je sploh mogoče: „*Slišati Boga?*“ S poslušanjem Boga je povezano veliko naših negotovosti. Katera notranja spodbuda prihaja od Svetega Duha in katera ne? Toliko stvari hkrati se zdi pravih in pomembnih. Težko je biti hitro na jasnem kaj izbrati. Ob tem se nam res lahko zgodi, da naša vedno zvesta pogum in gotovost, odpovesta. Izkušnje svetega Ignacija Lojolskega, nam kažejo varno pot, ki se v duhovnem izročilu Cerkve imenuje: „*Razločevanje duhov.*“ Kot prva sta pomembna pripravljenost in pogum, da sprejemamo lahke in težke, prijetne in neprijetne posledice svojih odločitev.

Brez naše dejavnosti, nam spoznanje Božje volje ne koristi: Letošnje vodilo „*Skupaj poslušati Boga,*“ naj nas ne zavede v predolgo razmišljanje in preudarjanje na škodo dejavnosti. „*Bog, ki ga poslušamo*“ postane resničen, življenjski in ustvarjalen šele takrat, ko je povezan z našimi konkretnimi dejanji na njegovo pobudo. Ni dovolj, da samo gledamo vrata, ki nam jih Bog odpira, potrebno je tudi stopiti skozi. Brez naših pogumnih korakov naprej, ostaja taka duhovnost sterilna.

POSLUŠANJE BOGA TUDI TAKRAT, KO SE NAM TO UPIRA. Prerok Jona je bil vrnjen k svojemu poslanstvu na zelo neprijeten način. Mornarji so ga sredi nevihte vrgli z ladje v morje. Končno se je moral podati na pot v veliko mesto. Pogosteje kot jasen uvid in gotova prepričanja, nas usmerjajo polzavestni predsodki. Ali se lahko naučimo poslušati Božja sporočila tudi takrat, ko stvari ne gredo po naših načrtih in nam ni samo neprijetno, temveč nas udarci življenja pečejo in boljijo? Lepše je govoriti o Božji ljubezni, kot o njeni nedojemljivosti.

Povezanost praznikov 14. in 15. septembra: Vsako leto 15. septembra je v bogoslužnem koledarju spomin Žalostne Matere Božje ali Marije sedem žalosti. V Marijinem življenju močno odseva Kristusov križ. Zato je ta praznik, takoj po 14. septembru oz. Prazniku povišanja svetega križa. Potem, ko je bila 14. septembra leta 335, nad Svetim grobom dokončana in posvečena nova Konstantinova bazilika je bil izvorni les Kristusovega križa, prvič dan v češčenje. To je bil povod za poznejšo uvedbo praznika. Pri češčenju križa, ne moremo ostati zgolj gledalci, saj mora Jezusovo življenje odsevati v našem življenju.

Preizkušnje nam dvignejo pogled k Bogu: Ko sem bil še kaplan na župniji, mi je starejši mož pripovedoval, kako je imel v mladosti zelo rad zabave. Nekega dne je doživel hudo nesrečo z motorjem. Zdrobilo mu je ramo. Da so mu lahko ramensko kost učvrstili, so mu vgradili kovinsko opornico. Njegova družina, prijatelji in on sam, so bili zaradi te nesreče močno pretreseni. Deležen je bil številnih obiskov. Obiskal ga je tudi njegov župnik in se z njim pogovarjal. Poslušal je vso njegovo zgodbo in čez nekaj časa rekel: „*Zares je to za vas velik in hud udarec. Vsi govorijo o tej nesreči, ki vas je prizadela. Vendar bi vam rad povedal, da verjamem, da to ni bila samo nesreča, ampak je zdaj to za vas posebna Božja milost.*“ „*Bil sem razburjen in jezen*“ je rekel mož. „*Kako lahko župnik tako govori! Toda beseda o posebni Božji milosti, mi ni in ni hotela iz glave.*“ V dolgih tihih urah okrevanja, se je uspel temeljiteje zazreti vase in na svoje življenje. Rama se je zacelila, vendar so ga določeni gibi, pogosto opominjali na kos kovine, ki je ostal v njej. „*Od takrat sem začel živeti bolj ozaveščeno in bolj odgovorno. Župnikova beseda je vedno hodila z mano in danes, 50 let po nesreči, pravim*“ in se z drugo roko potrpejla po poškodovani rami „*to je bila vsa ta leta, moja antena v nebo, ki mi je pomagala k rasti vere in k večji poslušnosti Bogu.*“

Zaupanje nam osmišlja križ: Naši odzivi na razne udarce in prelomnice življenja, so največ odvisni od tega, kako resnično je naše zaupanje v Boga, ki vodi našo usodo. Vera v Boga mi daje smisel, ki si ga sam v svojem življenju ne morem dati.

Tudi Božja Mati je nosila svoj križ: Na praznik Marije sedem žalosti, beremo v Evangeliju prerokbo starčka Simeona, ki jo je izrekel kmalu po Jezusovem rojstvu. „*...^{34b} Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje, ...*“ Mariji naravnost in brez olepševanja pove: „*...³⁵ ... in tvojo lastno dušo bo presunil meč, ...*“ *Lk 2,34-35*

Pogled na Simeonovo prerokbo: Lahko se vprašamo: Bi bila takšna prerokba nad nami, za nas vir moči ali dodatno breme? Simeon jo v Svetem Duhu izreče potem, ko je bilo izpolnjeno njegovo hrepenenje in je prekipel od silnega veselja, ki mu ga je prinesel pogled na Jezusa, pogled na novorojenega Mesijo: *29 „Gospodar, zdaj odpuščaš svojega služabnika po svoji besedi v miru, 30 kajti moje oči so videle tvojo rešitev, 31 ki si jo pripravil pred obličjem vseh ljudstev, ... Lk 2,29-31*

V Bogu je rešitev vsake okoliščine: Bolečin, vprašanj, dvomov, hrepenenja po tolažbi, joka, ... ne smemo in ne moremo kar preskočiti, ko nas doleti nekaj hudega. Naj bo takšna prerokba za nas breme ali vir moči, imejmo zaupanje, da v Bogu obstaja rešitev vsake okoliščine.

SODELOVATI BREZ PREDSDOKOV. Pri „Skupnem poslušanju Boga,“ žal lahko o tem kako bodo medsebojno poslušanje, razjasnjevanje in sklepi, zares izražali Božjo misel, odločajo človeški predsodki. Npr.: „Vse najpomembnejše stvari o tem so mi že dolgo znane in ne potrebujem še drugih mnenj.“ Skupnemu spoznanju Božje volje enako škoduje, tudi prikrivanje lastnega pogleda na stvari. „Ta misel, ki se mi je porodila, res ni pomembna za ostale. Drugi me tudi ne jemljejo resno in mi bodo gotovo nasprotovali.“ Enako je poslušanje brez zanimanja, na pogled vljudno, vendar sterilno. Ostra razprava druge bolj utiša, kakor bi v njih sprostila željo po skupnem napredku. Vsakemu pravemu skupnem poslušanju Boga brez predsodkov je zelo blizu Jezusovo blagrovanje ljudi čistega srca: „**8 Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.**“ **Mt 5,8**

Sloga in konkretni koraki: Najbolj rodovitna „Skupna poslušanja Boga“ in skupni duhovni pogovori so tedaj, kadar jim sledijo tudi skupni konkretni koraki. Pa naj bodo še tako majhni.

Iz Marijinega Svetišča v Schönstattu, Vam vsem pošiljam lepe pozdrave!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

prevod: g. Anton Markelj

